

48. Het Havenkoor

Zacht:

Hoor het ritme der golven bij dag en bij nacht.
Onverstoord klinkt de hartslag van de baren.
Door de eeuwen heen heeft deze duistere kracht.
Elke zeeman ter wereld onheil gebracht.
Nergens leeft hij in rust, telkens weer moet hij voort.
Want dan heeft hij de lokroep der baren opnieuw gehoord.
Wind en golven, zij brengen zijn schip naar de kust.
Door de maan en het sterrenlicht vindt hij de weg.

Luid:

Als het licht van de haven de horizon breekt.

Zacht:

Als de branding dreunt in de verte.

Luid:

Is hij bijna weer thuis waar zijn lief steeds op hem wacht.

Zacht:

Daar hervindt hij zijn rust, daar rust hij uit.
En hij zweert op het graf van zijn vader.
Nooit verlaat ik je weer, maar wat later.

Zacht:

Hoort hij 't ritme der golven bij dag en bij nacht.
Dat hem lokt en hem roept, zeeman ga met me mee!
En hij zingt weer het lied van het ruisen der zee.

(Langzaam zeer zacht)

En hij zingt weer het lied van het ruisen der zee.
Van het ruisen der zee.